चक्षुर्भ्यां नपश्यामि मुमूर्षुत्वादितिभावः ॥ ६१ ॥ नहिद्रक्ष्यंतीति ॥ इहविद्यमानान्स्वेष्टबंधूनितिशेषः ॥ इतःपरंत्वत्स्पर्शादिकं मेदुर्लभमितिभावः ॥ यदिमामद्यरामःस कृदपिस्पृशेत् ॥ अन्वारभेत् किंचिद्वारावास्पृशेत् ॥६२॥ यदिवाधनंकोशं यौवराज्यंवालभेत तदाजीवेयं ॥ राघवेयन्मयाकृतं विवासनरूपं तन्मेदृत्तस्य सदृशंन ॥६३॥ अनेन रामेण यन्मयिकृतं राज्यंत्यक्त्वा मद्वचःपरिपालनरूपं तत्तस्यैवसदृशं ॥ अनन्वयोत्रालंकारः ॥ मत्सदृशोऽन्यायकृत् रामसदृशउचितकर्ताच भुविनाभूदस्ति

यदहंपुत्रशोकेनसंत्यजिष्यामिजीवितं॥चक्षुर्भ्यांत्वांनपश्यामिकौसल्येत्वंहिमांस्पृश॥६१॥ यमक्षयमनुप्राप्ताद्रक्ष्यंतिनहिमानवाः
यदिमांसंस्पृशेद्रामःसकृदन्वारभेतवा॥६२॥ धनंवायौवराज्यंवाजीवेयमितिमेमतिः॥ नतन्मेसदृशंदेवियन्मयाराघवेकृतं॥६३॥
सदृशंतत्तुतस्यैवयदनेनकृतंमयि॥ दुर्वृत्तमपिकःपुत्रंत्यजेद्भुविविचक्षणः ॥ ६४॥ कश्चप्रव्राज्यमानोवानासूयेत्पितरंसुतः ॥ चक्षु
षात्वांनपश्यामिस्मृतिर्ममविलुप्यते ॥ ६५॥ दूतावैवस्वतस्यैतेकौसल्येत्वरयंतिमां ॥ अतस्तुकिंदुःखतरंयदहंजीवितक्षये ॥ ६६॥
नहिपश्यामिधर्मज्ञंरामंसत्यपराक्रमं॥ तस्यादर्शनजःशोकःसुतस्याप्रतिकर्मणः॥६७॥ उच्छोषयतिवैप्राणान्वारिस्तोकमिवातपः॥
नतेमनुष्यादेवास्तेयेचारुशुभकुंडलं ॥ ६८॥ मुखंद्रक्ष्यंतिरामस्यवर्षेपंचदशेपुनः ॥ पद्मपत्रेक्षणंसुभ्रुसुदंष्ट्रंचारुनासिकं ॥ ६९ ॥
धन्याद्रक्ष्यंतिरामस्यताराधिपसमंमुखं॥ सदृशंशारदस्येंदोःफुल्लस्यकमलस्यच ॥ ७० ॥ सुगंधिममरामस्यधन्याद्रक्ष्यंतियेमुखं ॥
निवृत्तवनवासंतमयोध्यांपुनरागतं॥ ७१ ॥

भविष्यतिवान्यइत्याह ॥ दुर्वृत्तमपीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ स्तोकमल्पंवारि आतपो यथाशुष्कंकरोति ॥ येद्रक्ष्यंति नतेमनुष्याः किंतुदेवांशाएव ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥